

senere optoges i dens Forslag, fremsattes i Landstinget og vedtoges der, altsaa netop i Modsaetning til de usfuldstændige Bestemmelser, der staa i dens Forslag her. Den højtærede Regering har sikkert ikke været opmærksom paa, at der fandtes saadanne Regler vedtagne for Aktieselskabers Bestatning. Det forekommer mig derefter ikke at kunne være til Forklejnelse for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds og mig, hvis man kunde reducere in absurdum Tingets tidligere Vedtagelser, og det forekommer mig i Virkeligheden ogsaa, at Kritikken maa gaa ud over den ærede Ordfører selv, eftersom han i sin Tid har været Medlem af Udvalget om personlig Kommuneskat og saaledes selv stillet disse Forslag og glædet sig ved at faa dem vedtagne i Tinget og andesteds. Det er da ogsaa kun som Forslag, der ere vedtagne af Folketing og Landsting, at jeg har turdet betegne disse Bestemmelser som en liden Perle, der maaste kunde frelses ud af det store Skibbrud, som den ærede Ordførers og mit og mange ærede Medlemmers mangeaarige Arbejde for Loven om den personlige Kommuneskat i Virkeligheden betegner. Maar der staa „Indenrigsministeren“, er det simpelthen, fordi Forslaget er overført fra Loven om den personlige Kommuneskat, hvor det altsaa var Indenrigsministeren, som skulde affatte Skemaet for udenlandske Forsikringselskabers Angivelser, og da der samtidig med dette Forslag nu er en Lov om Næringsafgift og Aktieselskabers Bestatning her i Folketinget, i Genhold til hvilken just de samme Bestemmelser foreslaas, som her, og hvor ogsaa Indenrigsministeren skal foreskrive, hvorledes Skemaet skal være for disse Aktieselskabers Statteansættelser, saa er det i god Overensstemmelse dermed, at der ogsaa staa Indenrigsministeren, da der jo ikke skal foreligge to Skemaer. Men jeg skal i øvrigt ikke indvende noget imod, at det ærede Medlem, da han jo synes at have glemt alt, hvad der hører til denne Sag i Fortiden, er standset ved, at der i denne Lov staa Indenrigsministeren, da det under andre Omstændigheder vilde være naturligt og rimeligt, at der stod Finansministeren. Med Hensyn til Lovens Titel, da er det, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) allerede har bemærket til den højtærede Minister, at hans Indven-

ding imod at kalde Loven „Lov om en personlig Statskat“ ikke passede, eftersom hans Indvendinger gik ud paa, at man ikke kunde benævne den saaledes, fordi tillige Aktieselskaber og andre Selskaber ere beskattede ved den. Vi have jo Nar for Nar fra Regeringens Side set fremsat Love om den personlige Kommuneskat, hvis væsentlige Formaal just var at faa Aktieselskaber og juridiske Personer beskattede. Over for den ærede Ordfører, som havde et andet Argument for ikke at gøre det, nemlig det, at det dog var en selvstændig Formueskat, som man derfor ikke kunde kalde for en Tillægsstat, en selvstændig Formueskat paa saavel produktiv som uproduktiv Formue, og derfor skulde man kalde den saadan, saa har jeg for saa vidt ikke noget at indvende derimod, uden dette, at man i Preussen ogsaa har en selvstændig Formueskat paa produktiv og uproduktiv Formue, og at man der netop har forkastet et Forslag om at kalde Loven for Lov om Formueskat og forlangt, at den skulde hedde Tillægsstat; det har altsaa ikke der vist sig, at man har haft Betænkeligheder i den Retning. Det drejer sig i Virkeligheden ved dette Endringsforslag om at laa fast, at man ikke kan kritisere den Stats Størrelse, som her er foreslaaet, og fremdeles sige, som det allerede er sagt offentlig: da de rige Folk endelig skulde sætte sig selv i Stat her i Landet, saa kom de til 30 D. i Stat af 1,000 Kr.! Det kan man gøre, naar man kalder Skatten for en Formueskat, men det vil man ikke kunne gøre, naar det af Benævnelsen bliver indlysende for enhver, hvad der allerede fremgaar tydeligt af Motiverne til Lovforslaget, at de $\frac{3}{10}$ pro mille i Virkeligheden ere at betragte som en Tillægsstat til den Indtægtskat af $1\frac{1}{4}$ pCt., som Loven fastsætter. Jeg mener derfor, at vi vilde handle klogt og retlede Beslutningen ved at kalde denne Lov for „Lov om personlig Statskat“ og Formueskatten for en Tillægsstat, altsaa ogsaa i den Henseende følge det Eksempel, som man har givet i Preussen, da det dog næppe kan være Meningen at optage alle de mindre gode Bestemmelser i den preussiske Lovgivning og ubelade det, som man maa betegne som heldigt og anbefalelsesværdigt. — Den ærede Ordfører sagde, at det at ferne Smør og slagte Svin skulde dog ikke være noget, man